

ВОЖДОВАЧКЕ НОВИНЕ

Билтен за интерно информисање
грађана и органа ГО Вождовац

година XXXI ■ број 342 ■ јун 2010. ■ излази месечно ■ први број Вождовачких новина изашао 15. октобра 1979.

СЕНЗАЦИОНАЛНА АКЦИЈА КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА МЛАДЕ

7.000 ПАРИ ЦИПЕЛА ЗА ДЕЦУ СА КОСОВА И ВОЖДОВЦА

страница 3

Јапански амбасадор посетио "Шумице"

ЧЕСТИТАМ, ДОБРИ СТЕ ОРГАНИЗАТОРИ ВЕЛИКИХ ПРИРЕДБИ

ЦУНОЗАКИ: Желео бих да заједно
осмислимо неке спортске и културне
догађаје који ће повезати два народа

страница 15

**Светско првенство тенисера новинара у
СЦ Вождовац на Бањици од 15 - 23. августа**

стр. 16

СПЕЦИЈАЛНИ ДОДАТАК

Ромско насеље у селу Раковица

ПРОКОПАНИ КАНАЛИ, ОДНЕТО ЂУБРЕ, СПРЕЧЕНА КАТАСТРОФА

Са локалним становништвом договорено је где и како да се
одлаже смеће па овога пута апелујемо на градска комунална
предузећа да не дозволе да се ђубре гомила

УВОДНИК

Горан Козић

gkozic@vozdovac.rs

Двоструки аршини

У тренутку док су лекари из Тиршове, озарених лица после двоструке успешне трансплатације бубрега над два детета, брисали зној и вадиле се из загрљаја захвалних родитеља, министар здравља припремао се у шминкерници познате ТВ станице за свој милионити наступ у којем ће се поново пожалити на неразумеваше медија који у свом незнању и злоби траже његову смену зато што је операцијом у Немачкој показао шта мисли о својим колегама, лекарима Србије.

„То сте ви цитирали део текста из једног таблоида“ - објаснио је министар водитељки - „који се завршава захтевом за моју смену, и то је основна премиса...“

Министар здравља Томица Милосављевић на студијама медицине сигурно је учио и логику па је док је изговарао пређашње речи сигурно знао да је направио логичку грешку. Значи, захтев за његовом сменом није премиса већ конклузија, закључак. А премисе су чињенице које доводе до конклузије, односно премиса је да се он оперисао у иностранству, и премиса је да нема поверење у своје лекаре. Из тога би требало да проистекне једини могући закључак, конклузија дакле, да тај човек не може више да буде на месту на којем је провео скоро пола свог радног века.

А друго, и важније, министар је сигурно учио и психологију, а она ће нам рећи да тај човек обмањује јавност, позива се на личну одлуку у случају болести и на породицу, покушава да изазове самилост и сажалење што ситуацију чини неподношљивом и описује морални лик.

И док професор др Костић и др Вуканић у Тиршовој примашу захвалност пресрећних родитеља што су им спасили де-

цу, министар здравства објашњава да неће поднети оставку јер „мора да буде у благу да би блато очистио“. За ту демагогију и лицемерство телевизија одваја читав сат, за то време Тањуг и Бета (чак и после разговора са дежурним уредницима) одбијају да објаве вест о двострукој трансплатацији у Тиршовој, баш као и сви Дневници („објавићемо када емитују агенције“) осим часног Јутарњег дневника ТВ Пинк!!!

Министру здравља Томици Милосављевићу медији ће дати све време овог света да оправда оно што се не да оправдати, али микрохирургу светског гласа Драгану Вуканићу, када спаси два живота, неће дати ни вест јер је он, забога, и председник опозиционе општине

И ми сада ту имамо више од једне, у ствари више од две видљиве ствари. Нису то ни стање у здравству, ни стање у медијима. Створено је такво друштво у којем је могуће да се министру да сво време овог света да објасни оно што се не може објаснити и да оправда оно што се не може оправдати а с друге стране микрохирург, дечји лекар светског гласа после двоструке успешне трансплатације која је врх хирургије, врх медицине, не може да добије ни вест на телевизији, ни вест у новинама зато што је, осим што је супер лекар, и председник једне опозиционе општине! Ова верзија ДОС-а створила је дакле такво друштво у коме је једини критеријум вредности партијска припадност и ту за „друге“ нема места.

Рекли бисмо ужас и срамота!

Комисија за планове Скупштине града Београда, на седници одржаној 27.04. 2010. године утврдила је Нацрт плана генералне регулације за део територије општине Раковица, Јелезовац – Сунчани брег и на основу члана 50. закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр 72/09 и 81/09)

ОГЛАШАВА ЈАВНИ УВИД

НАЦРТ ПЛАНА ГЕНЕРАЛНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ
ЗА ДЕО ТЕРИТОРИЈЕ ОПШТИНЕ РАКОВИЦА,
ЈЕЛЕЗОВАЦ – СУНЧАНИ БРЕГ, А МАЊИМ ДЕЛОМ
ЗА ПОДРУЧЈЕ ОПШТИНЕ ВОЖДОВАЦ

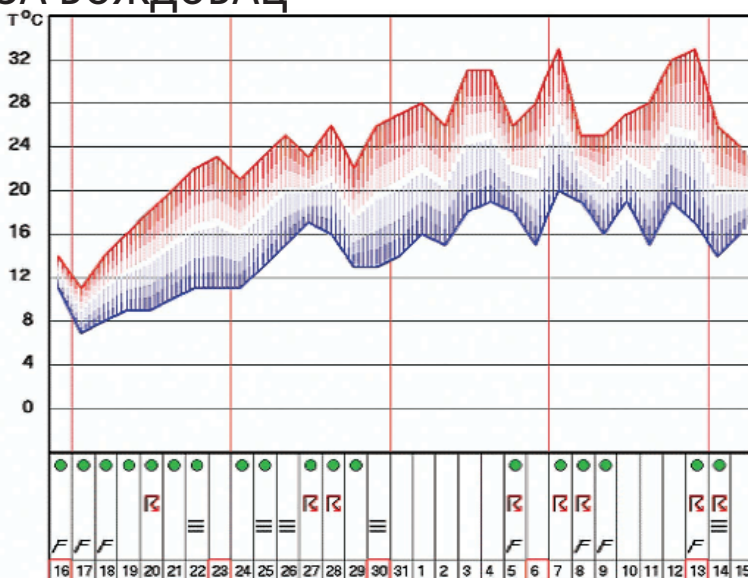
1. ЈАВНИ УВИД обавиће се у просторијама Скупштине града Београда, ул 27. марта бр 43-45 (сала ИИ у сутерену), у периоду од 10.05.2010. до 08.06.2010. године сваког радног дана од 9 до 15 часова

2. ЈАВНА СЕДНИЦА комисије за планове Скупштине града Београда, одржаће се у просторијама Скупштине града Београда, Ул. 27. марта бр. 43-45 (сала ИИ у сутерену) 29. јуна 2010. у 13 часова. У току јавне седнице, сва присутна физичка и правна лица која су поднела примедбе у вези с Нацртом плана у писаном облику, могу образложити опримедбе пред Комисијом за планове Скупштине града Београда.

3. Заинтересовна лица могу током јавног увида своје примедбе на планирања решења писмено доставити Секретаријату за урбанизам и грађевинске послове, Ул. 27. марта бр 43-45, најкасније до 08. 06. 2010. године.

ПРОГНОЗА ВРЕМЕНА ЗА ВОЖДОВАЦ

16.05. - 15.06. 2010.

■ ГРМЉАВИНА ● КИША ≡ МАГЛА ✱ СНЕГ / ВЕТАР

Количина падавина 73 мм

Републички Хидрометеоролошки завод Србије

СЕНЗАЦИОНАЛНА АКЦИЈА КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА МЛАДЕ

Млади тим који сачињавају Драгомир Петронијевић (координатор), Ивана Гајић (секретар) и Ксенија Думић (волонтер и сарадник) труди се да свакодневним радом омогући што бољу будућност младима, али и пред њима самима отварају се видици

Седам хиљада пари ципела за децу са Косова и Вождовца

Канцеларија за младе општине Вождовац извела је спектакуларну акцију обезбедивши седам хиљада пари ципела које ће стићи до незбринуте деце Вождовца и Земуна, а огроман, преостали контингент биће упућен на Косово, тамо где је помоћ сваке врсте неопходна. Све честитке за ове младе и одговорне људе који уместо у кафићу своје слободно време од учења одвајају за помоћ невољницима, сазревају на прави начин да би сутра били узданица ове земље.

Градска Општина Вождовац од марта има посебну помоћ младих и веома перспективних људи. Канцеларија за младе, са средиштем у КСЦ „Шумице“, постоји да би омогућила бољу будућност младима и да би помогла свакоме ко им се обрати за помоћ. Тим који сачињавају Драгомир Петронијевић (координатор), Ивана Гајић (секретар) и

Ксенија Думић (волонтер и сарадник) труди се да свакодневним радом омогући што бољу будућност младима. Први пројекат био је „Сајам запошљавања“, одржан 25. и 26. марта, који је имао веома добар одзив и за који гарантују да ће се одржавати више пута годишње.

Наравно, у свему томе увек морају постојати људи добре воље поред Министарства за омладину и спорт који ће им помоћи у реализацији сваког пројекта. Због тога позивамо све људе који имају могућности да им помогну да то и ураде.

Први пројекат био је „Сајам запошљавања“, одржан 25. и 26. марта, који је имао веома добар одзив и за који гарантују да ће се одржавати више пута годишње.

Да би пружили што боље и квалитетније образовање у сарадњи са Центром за развој неформалног образовања, ор-

ганизовали су 8. и 9. маја бесплатан семинар о јавном наступу. Сличне семинаре намеравају да одржавају током целе године.

У сарадњи са ГО Вождовац Канцеларија ради на остваривању пројекта „Дани Авале“, који ће уједно и промовисати туризам ове општине.

У ближој будућности, у сарадњи са невладиним организацијама, појединцима и различитим фирмама, као и општином, имају намеру да започну разне секције, семинаре и радионице.

Да би показали како су Зуце, Пиносава, Рипањ село и Рипањ саставни део Вождовца и града Београда започеће пројекат отварања интернет клуба, поновно отварање библиотеке и оживљавање „Дома културе“. Циљ сваког пројекта јесте да се склопе млади људи са улица пружањем нечег много бољег.

У сарадњи са дојеном српског нови-

нарства Гораном Козићем, уредником Вождовачких новина, Канцеларија ће организовати новинарске радионице, где ће млади имати прилику да науче овај „занат“.

Имајући у виду да су еко патроле укинуте, КЗМ има намеру да организује чишћење зелених површина на Вождовцу, у сарадњи са заинтересованим грађанима. Замисао је да пројекат траје више месеци и да се сваке недеље очисти по једна зелена површина. У току је и реализација пројекта „Обујмо Вождовац“ где Канцеларија има намеру да велику донацију обуће додели домовима за незбринуту децу на Вождовцу, најугроженијима и да обави мању, али не и безначајну донацију деци на Косову.

Осим што се баве образовањем младих, овај тим у сарадњи са појединцима и са општином покушава да реновира кошаркашке и фудбалске терене.

Семинар о јавном наступу у Шумицама

Канцеларија за младе општине Вождовац у сарадњи са Центром за развој неформалног образовања организовала је бесплатан дводневни семинар о јавном наступу, који је одржан у прес сали Спортског центра „Шумице“ под називом „Уласлободан“. Едукација је одржана у два дела. Први дан предавачи су припремали учеснике за други део и наредни дан када су учесници показали стечено знање после похађања семинара. Сви учесници добили су сертификате. Канцеларија за младе и убудеће ће организовати семинаре сличног садржаја.

Златко Ленхарт

координатор за људска
и мањинска права

ХУМАНИ БОРАЦ

Код овог младог човека увек има неког у канцеларији. Обраћају му се слаби, немоћни, преварени. Углавном људи којима је потребна нека врста помоћи.

- До сада сам примио више од сто припадника националних мањина. Свима нешто треба, помажем и саветујем колико умем.

Међу најзначајније своје успехе од када је постављен за координатора за људска и мањинска права убраја организовање хуманитарне продајне изложба наивних уметника из Ковачице и Падине која је одржана почетком априла ове године, у свечаној сали градске општине Вождовац.

- Том догађају је присуствовао амбасадор Словачке Републике у Србији његова екселенција Игор Фурџик, председник Словачке странке Јан Паул и бројне јавне личности. На изложби су представљена дела словачких наивних уметника из Ковачице и околине чије слике и данас красе музеје, галерије и домове широм света – Јана Хусарика, Ане и Наташе Књазовиц, Зузане Холубекове, Ане Котвашове и Гержа Михала. Део прихода од куповине слика уплаћен у Хуманитарни фонд општине чиме је помогнуто најугроженијим житељима Вождовца.

Недавно је у сарадњи са Љиљаном Малушић, помоћником председника општине уручио инавлидска колица Драгици Стојић из Раковица села која је непокретна 18 година, а чак пуних 10 година није изашла из куће.

- Поред тога Љиљана Малушић и ја смо уручили крајем априла хуманитарну помоћ у виду гардеробе за штићенике Прихватилишта за одрасла и стара лица у Кумодрашкој 226 а. Тренутно радим на пројекту за адаптацију обданишта на територији општине Вождовац вредном 5.000 евра. Тај новац је донирала словачка амбасада. У току је припрема гостовања делегације египатске амбасаде у општини Вождовац.

Љиљана Малушић, помоћник председника општине

„Власница“ одрживих програма

Општина
Вождовац је
сервис грађана
и зато се ново
руководство
потрудило да
грађанима пружи
максимално
коректне услуге.
Људи су суочени
с масом проблема.
Ту су сиромаштво,
незапосленост,
социјалне
девијације...

Љиљана, дипломирани социолог, је једна од оних особа која даје ветар у леђа свакој новој идеји. Свакој помисли на неки бољитак, на неки допринос напретку општине, квалитету услуга, помоћи становништву. Управо на том, социјалном плану њени програми су веома запажени и што је најважније – одрживи.

■ **Кака с'ће доживели постојање на ову важну функцију?**

- За мене је општина Вождовац сервис грађана и без обзира да ли то некоме звучи као фраза или демагогија ја то тако осећам, а у том смислу понаша се и руководство општине.

■ **Свакодневно примајте грађане и упознајте се с њиховим проблемима.**

- Дужни смо да примимо грађане, саслушамо њихове проблеме и упутимо их на службе које те проблеме могу да реше.

■ **На које проблеме се људи најчешће жале**

- Људи су суочени с масом проблема. Ту су сиромаштво, незапосленост, социјалне девијаци-

је...У сталном смо контакту са одељењем центра за социјални рад. У општини постоји хуманитарни фонд основан пре пола века, али на рачуну смо затекли 514 динара. Енергичним радом и залагањем, одржавањем културних манифестација, продајним изложбама слика и на друге начине потрудили смо се да тај фонд напунимо.

■ **Наведијте још неки конкретни пример помоћи жићељима Вождовца.**

- Стално организујемо хуманитарне акције у виду помоћи у обући, одећи, храни и греву. Подалском делу испоручили смо велику количину угља најсиромашнијима, а 18 породица добило је довољно оревног дрва па су лакше пребродили зиму.

■ **На територији општине постоје и многе социјалне установе. У каквом с'ће контакту с њима?**

- Бринемо о њима, посећујемо, донирамо ствари. Установе о којима бринемо су Дом за децу и омладину „Јован Јовановић Змај“ и „Моша Пијаде“, затим

Дом пензионера „Вождовац“, установа и прихватилиште за одрасла и стара лица, Специјална болница за церебралну парализу...За Ускрс смо обишли ове домове и установе, честитали празник, разговарали са штићеницима, поклонили ускршња јаја. Само прошле недеље поделили смо им скоро три тоне јабука и 24 картона јаја!

■ **Интересантна је ваша акција донирања грађевинског материјала.**

- Велико интересовање постоји за наше „грађевинске пакете“. Састоје се од грађевинског материјала и сваки је вредан око две хиљаде евра. То је предвиђено као помоћ расељеним лицима из бивших република. Захтева је било много па је комисија увидом у документацију и изласком на терен утврдила приоритете.

■ **Немогуће је ипак помоћи свима јер су општинска средства ограничена.**

- Важна је воља, остало дође само по себи. Помогли смо слепој девојци са просеком 9,36, помогли плесним паровима да оду

ДЕЈАН ЧУЛИЋ, ЧЛАН ОПШТИНСКОГ ВЕЋА

ПОДРЖАВАМ ПРОЈЕКТЕ НВО

Дејану Чулићу, члану Општинског већа, ово је други мандат у Градској општини Во-

ждовац. Сада је, између осталог, задужен са сарадњу са невладиним организацијама на

територији наше општине.

■ **Како оцењујете сарадњу наше општине**

не са НВО сектором?

Сарадња са невладиним организацијама је остварена још током периода од 2004-2008 године. Тада је отворена Канцеларија за сарадњу са националним мањинама и први пут су издвојена буџетска средства за НВО. Садашња власт је наставила и могу слободно рећи побољшала сарадњу са многим невладиним организацијама.

■ **Са којим организацијама сарађујете?**

Обзиром да је општински буџет скроман и да нисмо у могућности

Дејан Чулић, дип. инг. Информатике Пре активног ангажовања у државној управи, радио у Дневном Телеграфу као шеф продаје, у ЦИП-у и БУЛЛ-у као програмер. Од 2004-2008 био је члан Општинског већа Вождовца испред Демократске странке Србије. Члан је Главног одбора ДСС и портпарол Градског одбора ДСС. Био је јуниорски првак Србије у бриџу и председник Бриџ савеза Србије. Говори енглески и француски језик.

на европско првенство, донирали рукометни клуб, крећемо у реконструкцију родне куће Војводе Степе и подржавамо и стимулишемо сваку акцију која се тиче деце.

Бринемо о хидикепираним лицима. У припреми је пројекат Алтхеа који предвиђа уградњу тактилне информационе табле са брајевом азбуком.- каже Љиљана.

Невладин сектор је претпоставка развоја цивилног друштва и доприноси развоју демократске културе код нас

да издвојимо већа средства за спорт, културу, екологију, мањинске заједнице, подршка организацијама из тих област су нам приоритет. Трудимо се да сваки квалитетан пројекат подржимо?

■ **На који начине подржавате пројекте?**

Постоје два начина. Први је да општинско веће директно подржи неки конкретан пројект од интереса за нашу општину, а други начин је преко следећег и јесењег

конкурса за суфинансирање пројеката из НВО сектора. Конкурс који објавимо је јаван и на њега могу да се пријаве све невладине организације са Војдовца или оне које имају пројекте који се тичу наше општине. Такође, имамо активну сарадњу и са Агенцијом за сарадњу са невладиним сектором и европску хармонизацију при Граду Београду и са Канцеларијом за младе при нашој општини.

■ **Каква је улога**

НВО сектора код нас?

Невладин сектор је претпоставка развоја цивилног друштва и доприноси развоју демократске културе код нас. Многа удружења грађана, спортски и културни клубови нису у стању да сами изнесу своје пројекте и зато је ту локална самоуправа да то подржи у циљу оплеменења сарадња на нашој општини и афирмације оних вредности које су годинама биле занемариване.

Бранислав Мрвић начелник одељења за инспекцијске послове

Увео сам ред и дисциплину

Бранислав Мрвић је средњу школу завршио у Мојковцу, Факултет политичких наука у Београду, ожењен је има троје деце. Постављен је за начелника за инспекцијске послове трећег фебруара.

- Затекао сам одељење где је била нарушена комуникација између колега а у таквим условима не може се квалитетно обављати посао. Предузео сам кораке ради боље организације и убрзо је свако заузео место које му припада и за које је оспособљен. Објединио сам колектив, направио добру комуникацију и посао је кренуо.

■ **Одељење са састоји од два инспектора, грађевинској и комуналној и одсека за сировођење извршења. Имамо седам грађевинских инспектора и 14 комуналних. На терену грађевински инспектори су у сложеној ситуацији.**

- Општина је велика а у подвалском делу ступањем на снагу закона о легализацији и новог закона о планирању и градњи повећана је изградња породичних објеката без грађевинске дозволе па смо имали појачан инспекцијски надзор. Грађевинска инспекција је примила 282 предмета од тога 133 предмета бесправне градње и 129 вануправних, 15 захтева за правни статус.

■ **Ситално сје на терену...**

- На терену смо извршили за 100 дана 296 инспекцијских прегледа. Од чега 46 градилишта са папирима, 54 по којима је донето решење о рушењу, допуне документације или отклањања недостатака, 42 о прекиду поступка до окончања легализације, 35 контролна прегледа по већ донетим решењима, 31 увиђај по налогу другостепеног органа, 12 увиђаја правног статуса, сачињено је осам записника о стању објеката, 68 прегледа о којима су састављене службене белешке или сачињени одређени записници и извештаји

Поред редовних задатака, додајмо да су два инспектора била ангажована на радовима које финансира општина као и два инспектора која су се ангажовала у раду комисије за тендер.

- На основу извршених прегледа донета су следећа акта: 27 решења о рушењу, 9 решења о затварању градилишта, три решења о обустави, 9 закључака о дозволи извршења, један закључак о ненадлежности, 21 закључак о обустави поступка, 80 закључака о прекиду поступака, 9 закључака о увиђају, четири кривичне пријаве, 3 закључка о исправци грешке, један о одбацивању жалбе, четири уверења о правном статусу, 70 дописа и 37 вештаја по разним основама, 17 прослеђених жалби као и 7 записника о саслушању странака.

■ **Зајирнали сје нас бројкама али оне су илустративне, говоре о великом уложеном труду. Како сјиде сјивари у комуналном инспекторату?**

- Извршено је 1742 прегледа. Донето је 665 решења. Поднето је 265 захтева за покретање прекршајног поступка, наплаћено 18 мандатних казни, извршен попис 276 реклама постављених без дозвола надлежног органа, уклоњено 26 нерегистрованих и хаварисаних возила. Пописано 7 дивљих депонија и пописане су све расхладне бвитрине и конзерватори на територији општине...

■ **Ту значи има посла за одсек за сировођење извршења?**

- Извршено је 142 контроле терена без права доношења управних аката, 20 обилазака затворених градилишта, 35 провера започетих а недовршених извршења као и провера извршења решења које су записником преузели извршиоци односно инвеститори, као и 10 контрола уличне продаје, једно исељење из стана, као и уклањање и пружање асистенције градском комуналном инспекторату у уклањању напуштених кучића. Такође одељење је извршило већи број увиђаја и обиласка станова чији је власник општина.

■ **Пуне руке посла?**

- Као начелник примио сам 325 грађана за сто дана. Долазе по разним основама, има предмета старих и преко пет година, а има предмета старих између петнаест и двадесет година па гтгражним начина како да превазиђемо проблем и те људе спасимо дугогодишњих мука.

Затекао сам одељење где је била нарушена комуникација између колега а у таквим условима не може се квалитетно обављати посао. Предузео сам кораке ради боље организације и убрзо је свако заузео место за које је оспособљен

ИНИЦИЈАТИВА УЧЕНИКА САОБРАЋАЈНО ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ ЗЕМУН

„ОНА СПАЈА ИСТИНСКИ – ЛИНИЈА 17 ЗА СВЕ“

Татјана Матијаш, педагог и предавач грађанског васпитања саобраћајно техничке школе Земун „банула“ је једног дана у канцеларију председника општине Вождовац, са својим ученицима, творцима сјајног и модерног пројекта, Јованом, Маријом, Марком, Тијаном, Александром, Милијаном...и рекла, људи пробудите се, помозимо лицима који се тешко крећу, то је тако једноставно!

Наставница и њене ученице донеле су готов пројекат који би требало да омогући слабо покретним лицима несметано кретање, за почетак, на линији 17, од Земуна до Вождовца, а преко Новог Београда. Ту није имало шта да се каже, три председника општине подржала су пројекат на заједничком састанку. Текст испред вас, пројекат, написала су, деца!

Израз ОСИ означава особе са урођеном или стеченом физичком, сензорном, интелектуалном или емоционалном онеспособљеношћу које услед друштвених или других препрека немају могућности или имају ограничене могућности да се укључе у активности друштва на истом нивоу са другима. Сем тога, ОСИ може бити свака особа у неком делу свог живота – услед болести, старости или повреда на раду, у саобраћају, у рату...

Доступност у овом пројекту представља приступачност и могућност једноставног и директног коришћења услуга јавног превоза на редовним градским линијама, посебно на линији 17 која се креће на релацији Коњарник – Земун Горњи град.

Дискриминација је у овом пројекту дефинисана као искљученост у остваривању права у смислу немогућности да ОСИ прелазе дестинације на линији 17 као и сви остали путници, односно без посебне претходне велике припреме или посебних захтева, упркос чињеници да постоје нископодни аутобуси који су прилагођени управо њима.

Правни оквир представља сет међународних и домаћих аката који се односе на питање доступности јавног превоза ОСИ, а које је држава ратификовала или донела: УН Универзална декларација о људским правима (1948.), Стандардна правила УН за изједначавање могућности које се пружају особама са инвалидитетом (1993.), УН Међународна конвенција о правима особа са инвалидитетом (2006.), Устав Србије (2004.), Стратегија унапређења положаја ОСИ у Републици Србији (2006.), Закон о спречавању дискриминације ОСИ (2006.), Закон о изградњи и планирању (2003.), Закон о професионалној рехабилитацији и запошљавању ОСИ (2009.).

Законске обавезе дефинисане су као одговорности овлашћених служби, предузећа, јавних структура и лица, као и грађана које су уређене и наложене правним оквиром.

ПОДАЦИ О ОСИ

Не постоји прецизна евиденција броја особа са инвалидитетом, али према подацима наведеним у националној Стратегији унапређења положаја ОСИ у Републици Србији (2006.) сматра се да има око 10% становништва које може да се уврсти у ову категорију. Поред проблема материјалног сиромаштва постоје и други који додатно отежавају положај ОСИ, као што су предрасуде, неразумевање и неприхватање од стране окружења, дискриминација, неприступачност основним социјалним, здравственим и другим услугама и др. Узроци њиховог сиромаштва су вишеслојни и треба их тражити не само у доступности основним услугама већ и образовању, ка-

ПРЕДСЕДНИЦИ ВОЖДОВАЦ П

**ЗАР ЈЕ КОМПЛИКОВАНО, ПИТАЈУ СЕ ЂАЦИ, ДА СЕДНЕТЕ И ДА
СЕ ДОГОВОРТЕ ДА СВАКИ ТРЕЋИ АУТОБУС НА ЛИНИЈИ 17.
ИЗМЕЂУ ЗЕМУНА И ВОЖДОВЦА, А ПРЕКО НОВОГ БЕОГРАДА,
ПРЕВЕЗЕ ХЕНДИКЕПИРАНЕ СУГРАЂАНЕ БЕЗ СТРЕСА И НЕРВОЗЕ**

питалу, раду и смањеном учешћу у процесу доношења одлука.

Груби подаци указују на следећу слику:

У Србији има око 800.000 особа са инвалидитетом, у Београду око 200.000. Прави број је тешко утврдити јер не постоји званичан регистар.

Око 70% укупног броја особа са инвалидитетом у Србији је сиромашно, 13% је запослено, а више од половине живи од различитих социјалних давања.

Према подацима Националне службе за запошљавање, до септембра 2009. године, на евиденцији те службе налази се 22.438 особа са инвалидитетом, од чега 7.362 жене. Велики број ових људи се не налази у евиденцији бироа рада.

Од 6.000 радно способних инвалида у Београду, њих 40 је с факултетском дипломом, а већина је завршила основну школу или занат. Посебно су угрожене ментално заостале особе.

Процењује се да је око 12.000 слемих и теже слабовидних, а 259 се налази на тржишту рада. Само основну школу има 51 особа, док њих 87 има трећи степен стручне спреме, чак 59 са занимањем телефонисте. Четврти степен стручне спреме има 80 особа, а 59 се школовало за физиотерапеута. Само седам особа завршило факултет. Чак 50 одсто слемих и слабовидних има 60 и више година, приближно 500 има 18 година, а око 1.000 особа је старо до 30 година.

У Србији од око 6.000 особа са дијагнозом церебралне парализе 40% су деца, 30% припада средњој старосној групацији, док трећина живи у

породицама које прелазе трећу четвртину живота и неизвесно је ко ће о њима бринути после смрти њихових родитеља.

У Србији регистровано 1.600, а у Београду 400 оболелих од мишићне дистрофије или сродних неуромишићних болести, али се процењује да постоји и значајан број оних који нису евидентирани.

66.069 ратних инвалида су корисници инвалидских додатака свих 10 група. Само у Београду процењује се да живи око 2.700 ратних инвалида.

Србија, се са 15,7% старијих од 65 година налази на четвртном месту на листи најстаријих популација у свету.

АКТУЕЛНИ КОНТЕКСТ

Известан помак у области заштите и остваривања права ОСИ је постигнут у последњих десет, а посебно у последњих пет година. Донесено је неколико стратешких докумената, законских и подзаконских аката у којима су дефинисане смернице за квалитетнија решења проблема ОСИ: Стратегија за смањење сиромаштва Владе Републике Србије (2003.), Закон о изградњи и планирању (2003.), Национална стратегија запошљавања (2005.), Стратегија унапређења положаја ОСИ у Републици Србији (2006.), Закон о спречавању дискриминације ОСИ (2006.) и Законом о професионалној рехабилитацији и запошљавању ОСИ (2009.).

У сва ова документа уграђени су основни

ОПШТИНА НА ИСПИТУ, РИХВАТИО „ИЗ ПРВЕ“

принципи најважнијих докумената УН, али и ЕУ, као што су Европска социјална повеља, Препоруке о кохерентној политици за ОСИ Савета Европе и др.

Општи циљ бр. 5 Стратегије унапређења положаја ОСИ у Републици Србији наглашава да "ОСИ треба осигурати приступ изграђеном окружењу, приступачном превозу, информацијама, комуникацијама и услугама намењених јавности, а кроз развој и спровођење плана уклањања баријера и изградње приступачних објеката и простора, услуга, информација и комуникација", а посебним циљем бр. 14 захтева се „постепена и континуирана адаптација постојећих јавних објеката и саобраћајне инфраструктуре и превозних средстава у јавном превозу путника у свим гранама саобраћаја, како би постали приступачни за ОСИ“. Коначно, чл. 33 Закона о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом прописује "локалне самоуправе су дужне да предузму мере с циљем да се физичка средина, зграде, јавне површине и превоз учине приступачним ОСИ".

Тренутно се на различитим линијама београдског градског јавног превоза користи изврстан број нископодних аутобуса, који су донекле прилагођени потребама ОСИ. Њихова основна прилагођеност за ОСИ је у висини пода која је на 325мм од улице и без степеника на самом улазу, опремљени су платформом која се може отворити као коса рампа за улаз особа са хендикепом, поседују простор на средини аутобуса са дугметом за сигнализацију возачу за излаз, наслоним за леба и појасом за везивање. Према незваничним подацима, који се могу спорадично наћи, у Београду је око 500 средње и нископодних аутобуса и око 20 комбија специјализованих за превоз инвалида. С обзиром на број од око 200.000 ОСИ, ови капацитети нису довољни, нити је јасно како су и колико по-

кривене све линије централних градских општина, а нарочито приградских општина и насеља. Стратегија града је да се на свим јавним зградама уклоне или превазиђу физичке баријере, улази опреме косим рампама или прилагодите прилази. С друге стране најаве су да ће се надаље наставити са богаћењем возног парка јавног превоза нископодним аутобусима и трамвајима. Потпунија приступачност града и јавног градског превоза за ОСИ ће за дуже време бити процес обележен питањима времена, стрпљења, новца...

Уз све наведене чињенице, Стратегијом унапређења положаја ОСИ наглашава се и зацртава да се у периоду од 2007. до 2015. остваре циљеви везани за образовање и рад ОСИ, регулисани Законом о професионалној рехабилитацији и запошљавању ОСИ што додатно проблеме јавног превоза ставља у фокус будућих активности. Овакав тренд је немогуће остварити и без узимања у обзир посебног циља 4.: „Подизање нивоа свести заједнице о особама са инвалидитетом и особа са инвалидитетом о правима, положају и потребама“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРОБЛЕМА

Саобраћајно-техничка школа у Земуну образује будуће делатнике у области саобраћаја и то на пољима саобраћајне инфраструктуре, безбедности саобраћаја, управљања возилима и техничком стању и одржавању возила. Међу ученицима је изврстан број из категорије особа са инвалидитетом, а од тога је 4 ученика са инвалидитетом доњих екстремитета. Сама школска зграда се не налази на мапи белих тачака Београда а испред ње је окретница аутобуса број 17 који користи велики број ученика за долажење на наставу. Интересовање за доступност ове линије ОСИ делом је из домена професионалних интересовања а делом из домена уочавања структуре путника који је користе.

Линија 17 спаја низ тачака од посебног значаја за грађане трију општина – Земун, Нови Београд, Вождовац. Пролази поред зграда ових општина, њихових домова здравља, спортских центара, судова, институција културе и образовања, тржних центара приступачних ОСИ... Такође, приметно је да су скоро све од поменутих установа и институција радиле на смањењу физичких баријера на својим улазима и прилазима, осим ТЦ Меркатор и Ушће који су од старта грађени у складу са концептом и принципима универзалног дизајна.

За разлику од њих, услуге јавног аутобуског превоза не прате тај тренд у довољној мери, те је начин на који ОСИ могу доћи и користити услуге, најчешће сопствени превоз или употреба такси возила. Будући да су ОСИ по свим показатељима најсиромашније, чини се да је доступност стога сведена на најмању меру. Постојање нископодних аутобуса може у великој мери смањити овај проблем, али само у случају да је транспарентно и јасно у ком интервалу су ови аутобуси у промету.

Само на простору који је у околини окретнице су школа и дом за следе и слабоде особе, школа и дом за особе оштећеног слуха, просторије удружења оболелих од церебралне парализе у којем се осим редовних активности обавља и изградња кеса. Слична ситуација је и на осталим општинама, а потреба за јасном ознаком кретања нископодног аутобуса се додатно намеће када се размисли и старосна структура путника.

Видно је да нископодних аутобуса на линији 17 има, да су осим особама у инвалидским колицима, приступачнији за ОСИ од осталих аутобуса. С друге стране, с обзиром да не постоји јасна динамика кретања тих аутобуса велики број ОСИ

тешко може да користи услуге овог јавног превоза, често су изложене небезбедним условима приликом уласка, изласка или вожње. Такође, како нископодни аутобуси нису обележени видним и јасним спољашњим симболима њихове додатне намене, ни остали грађани на стајалиштима немају јасну поруку о сопственој улози потенцијалних помагача путницима из редова ОСИ.

ФОКУС ПРОБЛЕМА

У Београду је око 200.000 особа са инвалидитетом, које су услед недовољне информисаности грађана, неадекватне едукације служби и особља јавног превоза и спорадично сензибилисане јавности и политичких структура на власти практично „невидљиве“.

Велики број ОСИ је на општинама Вождовац, Нови Београд и Земун. Крајње тачке између ове три градске општине повезује једна од најдужих линија јавног аутобуског превоза, линија 17. Спаја подручја на којима су велика стајалишта и окретнице за приградске линије и то с једне стране сремски део Београда (Батајница, Земун Поље, Добановци...) а са друге насеља уз Смедеревски друм (Велики и Мали Мокри Луг, Калуђерица, Болеч...).

Траса ове линије пролази непосредно поред или веома близу следећих установа и институција: СО Земун, СО Нови Београд, СО Вождовац; Главна пошта Земун, Пошта Душановац; МУП Нови Београд, МУП Љермонтова; ИВ општински суд, Трговински суд; Висока медицина школа, Полицијска академија, Пољопривредни факултет, школе Саобраћајно техничка, Медицинска, школа за следе и слабоде, „Вељко Рамадановић“, Земунска гимназија, Економска школа, Дом за ученике средњих школа, Центар за таленте; Дом здравља Нови Београд, Клиничко болнички центар, Хитна помоћ, Дом здравља Вождовац; спортски центри Шумице, Пинки, Арена; Сава Центар, Мадленијанум, РТВ Б92; верски објекти црква СВ Тројице, Св. Александра Невског, СВ. Димитрија; тржни центри Нови Меркатор, Ушће...

На основу изјава возача и диспечера, познато је да на овој линији има између 5 и 10 нископодних аутобуса. У тренутку велике економске кризе, која се највише одражава на најосетљивијим категоријама становништва међу којима су ОСИ, услуге јавног превоза као најјефтинијег превозника у граду би умногоме олакшале њихово кретање и долажење на поменуте дестинације линије 17. Будући да се финансијска криза односи и на градски буџет и приходе јавних предузећа ГСП и Ластва, број нископодних аутобуса се неће брзо повећати и у потпуности заменити стари возни парк. Најмање целисходно улагање у циљу смањивања проблема доступности возила јавног превоза је јасно обележавање нископодних аутобуса одговарајућим симболима за превоз ОСИ и уношење интервала сатнице њиховог поласка са полазних станица. Само овом малом изменом постигли би се знатни помаци на плану приступачности линије 17 за ОСИ, смањили лични трошкови ових лица за потребе превоза, повећала могућност да лакше налазе посао и доспевају до својих пословних одређишта, лакше обављају своје лекарске прегледе, послове везане за јавне службе, учествују у доношењу одлука, квалитетније користе своје слободно време. С друге стране рејтинг градских јавних превозника би порастао услед задовољства путника пружањем квалитетније услуге. На плану најшире јавности могло би се утицати на смањење стереотипа и предрасуда према ОСИ, подићи свест о потреби солидарности и подићи ниво културе понашања и опхођења у средствима јавног превоза.

**КЛИНЦИ
С КОСОВА
И МЕТОХИЈЕ
ГОСТИ
ОПШТИНЕ
ВОЖДОВАЦ**

МАЛА МАТУР

Градску општину Вождовац посетило је 135 ученика осмог разреда са Косова и Метохије и исто толико њихових вршњака из Београда у петак, 14. маја 2010. године, поводом почетка, већ традиционалне манифестације „Мала матура – велико срце“.

Пожељевши им добродошлицу др Драган Вуканић, председник општине Вождовац, истакао је да их је главни град прихватио као најрођеније:

- Београд и Вождовац вас не доживљавају као госте, већ као своју децу! И моја породица и моја душа

долазе из оног краја одакле сте ви дошли на Вождовац. Они који су срушили Авалски торањ, вероватно су имали идеју да вас протерају са ваших вековних огњишта – нагласио је др Вуканић, пожељевши ђацима много успеха у школи.

За богат културно – уметнички програм побринули су се КУД „Стари Душановац“, Музичка школа „Петар Коњовић“, вождовачко позориште „Театар 13“ и КУД „Радост“ из Раковица села. За ђаке са КиМ и Вождовца „Соко Штарк“ је обезбедио пригодне поклоне, док је хотел „Србија“ обезбедио сме-

А – ВЕЛИКО СРЦЕ

штај за наставнике из наше јужне покрајине. После културно-уметничког програма ученици са КиМ заједно са својим вождовачким домаћинима посетили су Авалу, а после тога приређен им је ручак у ресторану „Кумбара“.

Али више од набрајања пратећих активности реба рећи с колико су ова напаћен деца посматрала свет око себе не стрепећи већ с радошћу и надом. Утолико је тужнија њихова судбина и толико је већа срамота на који начин се запад одредио према Косову спречивши ову децу да имају срећно детињство.

УСПЕЛА ХУМАНИТАРНА ИЗЛОЖБА

Хуманитарна продајна изложба уметничке колоније „Свети Прохор Пчињски“ отворена је у петак 14. маја 2010. године у Свечаној сали општине Вождовац (Устаничка 53). Дела тридесет уметника рађена у класичној иконописној техници, у уљу, минијатуре и радове примењене уметности била су изложена за посетиоце до краја месеца. Део прихода од продаје изложених слика биће упућен у Хуманитарни фонд општине Вождовац чији су корисници најугроженији грађани наше општине.

Иначе, Колонија „Свети Прохор Пчињски“ основана је 1990. године у манастиру „Прохор Пчињски“ по идеји Бранке Аћимовић – Грчић, сликара конзерватора из Београда, а под патронатом Министарства културе Србије и Етнографског музеја из Београда.

Бошко Јовановић, уметник

Београдски уметник заменик је председника савета за културу на нивоу општине. Агилан и неуморан од самог почетка постављања на одговорно место заузео се за оживљавање културних догађања на нашој општини.

Чињеница је да култура града егзистира у кругу двојке. Али тако не мора да буде, и ставр мора да се промени. Међутим увидом у постојеће потенцијале на

својој општини Вождовац, срео сам се са пропалим биоскопима, неискоришћеним, заборављеним задужбинама. Посебно тешка ситуација је у уништеним или изнајмљеним домовима културе и месним заједницама у приградским насељима.

■ **Центар Београда има Скадарлију, Земун има Гардош, шта слично има Вождовац?**

Степину кућу – ликовну и по-

КУЛТУРА ГРАДА НЕ СТАНУЈЕ У ЦЕНТРУ

зоришну сцену. Овај простор је видиковац и ваздушна бања и потпуно је неискоришћен. Вапи да буде седиште културних догађаја.

■ **Како ја замишљајте?**

Видим летњу позорницу, амфитеатар по угледу на стара позоришта али модерно технички опремљену. Ту би била летња позоришна сцена где би се деца дружила с глумцима, гледала представе, учествовала у такмичењу школских драмских секција.

■ **А да ли ће бити места за одрасле?**

За то предвиђам вечерњу сцену. Заложују се за мале форме, за хит представе, мислим на гостовања професионалних позоришта, на кабареетске представе,

моно драме и мини концерте...

■ **Када ће Вождовац добити модеран биоскоп?**

Посебан део у Степиној кући био би летњи биоскоп и за то су потребна мала улагања. Уостало целу ствар поставио бих тако да се ова сцена углавном самостално издржава уз помоћ прихода од улазница, маркетинга, донација, општине и града...

■ **Пред вама су озбиљни зајаци. Од чега сће почети?**

Од ажурирања података свих радника у култури на територији општине, као и свих институција културе, мислим на музеје, позоришта, галерије, легате, задужбине, домове културе и слично. Показаће се да имамо капацитете, могућности дакле. Сада је дошло време да засучемо рукаве.

Бранкица Аћимовић-Грчић, председница Савета за културу

ПУТЕВИ СРЦА, ДУШЕ И ЉУБАВИ

Савет за културу општине Вождовац чији је председник Бранкица Аћимовић-Грчић сликар-конзерватор, члан УЛУС-а, покушаће у свом мандату да промени слику о култури на нашој општини разним културним манифестацијама

Планирамо да сваког месеца организујемо мултимедијални серијал: "Путеви срца, душе и љубави" у великој сали општине, а то је серијал о историји Вождовца кроз векове кроз прицу, музику и дружење. – каже госпођа Аћимовић-Грчић. Први у низу одржао се поводом "Васкрса", а аутори серијала др.Видоје Голубовић и професор Чедо Вучковић су нам довели и сјајне госте! О "Васкрсу" су говорили др. Димитрије Калезић и Протојереј- Ставрофор Љубинко Раденковић. Забављали су нас драмски уметник и књижевник Зоран Симоновић, хор "мокрањац", вокали солисти Нада Попов и Вања Воиновић. Серијал је улепшала изложба Васкршњих

руком осликаних јаја и минијатура, сликара са Вождовца а приход од продатих дела отишао је за лекове деци која су на дијализи. Сума није била превелика, али је од срца.

У току је изложба слика и икона уметничке радионице "Св.Прохор Пчињски" која ове године слави 20 год. постојања, а постављена је у свечаној сали за венчања општине Вождовац, која је опремљена као и све остале галерије у граду. Ето, добили смо и галерију која ће радити целе године а избор за савет галерије је у току.То ће бити Историјари уметности и уметници сликари, вајари. Све ће изложбе носити хумани печат и део новца од продатих слика ићи ће у хуманитарни фонд, који је формиран доласком нове управе у општину а фонд води господња Љиља Малушић пом. прдседника. Галерија "Вожд" ће радити сваког дана од 10х до 16х. – каже госпођа Аћимовић-Грчић.

НАШ СУГРАЂАНИН: ЉУБИША САМАРЦИЋ ЗАШТО ВОЛИМ ВОЈДОВАЦ

Југословенска и српска кинематографија су незамисливе без њега. Остварио је безброј незаборавних улога и снимio велики број запажених филмова. Последњих година се успешно бави редитељским и продуцентским пословима. Са супругом Миром живи преко четири деценије у истој кући на Вождовцу, гаје цвеће и уживају у томе.

– Када у младости свијате своје гнездо и када у околишу тражите и на срећу нађете суживот с другима, онда сте нашли свој унутрашњи мир, као неопходни чинилац личне среће!

Од када сам се венчао пре 45 година, међу првим становницима Шумице је била моја породица. Ту су расла и школовала се наша деца. Иако у то време није било инфраструктуре, ни аутобуса и мада смо шипчили пешке чак на Душановачку пијаци, било је људи с којим смо се из дана у дан зближавали. Згуктали смо се као никада, и оних фаталних 77 дана бомбардовања Београда!? Не памтим трзавице, већ само поштовање које још траје! Уз све то, ту је било и пољанче на коме смо из дана у дан, у слободним тренуцима, играли фудбал, "најбоље спо-

редно занимање на свету"!!

А када се пре 36 година „родио“ и Центар за културу и спорт, онда нас је Вождовац још више везао за себе.

У једној од његових одаја, данас се налази Легат Љубише Самарџића, мала Кинотека успеха у биографији која траје! Надам се да ћу Легат оставити Центру за културу и спорт ШУМИЦЕ. –

С. Лазић

УМЕТНИЧКА РАДИОНИЦА за децу и одрасле

школа цртања, сликања, вајарство,
керамика, витраж, фузије стакла,
иконопис, фреско сликарство,
минијатура, мозаик
калиграфија

Уредник програма
Оливера Драгишић Благојевић

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ И СПОРТ
ШУМИЦЕ

Tel: 011/3837-551; 3837-614
mail: office@sumice.org.rs

www.sumice.org.rs

УПИС ЈЕ У ТОКУ

Др Драгомир Сандо
протојереј ставрофор

Протојереј ставрофор др Драгомир Сандо је доцент на катедри Катихетике са хришћанском педагогијом Православног богословског факултета Универзитета у Београду и у Фочи. Докторирао је на тему Православно васпитање деце до седме године живота, а објавио је низ чланака у стручно-богословској и световној периодици на ове и сличне теме. Духовник је у цркви Ружици на Келемегдану, а осим тога учесник је и бројних богословских трибина.

■ Медицина је дала јасан одговор да је трансплантација органа, односно пресађивање органа једне особе у тело друге, без обзира да ли је у питању живи давалац или лице у стању можданог смрти, велико научно достигнуће. Какав је став СПЦ према овом питању, да ли се Црква саблашава са овим захватима?

- Питање трансплантације људских органа спада у новију научно-медицинску област у борби за здрављем и дужим овоземаљским људским животом. Црква је кроз своје вековно предање и искуство дала један начелан одговор који се своди на то да је човек дужан да чува и

Сећамо се заповести Господње која нам указује да нема веће љубави у благодатном давању од оне да неко положи свој живот за ближњег свога. У тој исцрпној мери огледа се и завештање људских органа

штити своје тело: „Јер нико никада није омрзнуо своје тело, него га храни и греје - као Христос Цркву, јер сви смо удови Христовог тела“ (Еф. 5, 30). На нашим свакодневним богослужењима се молимо Богу за наше здравље. Самим тим је и брига сваког појединца и заједнице у целини тежња да се болест превазиђе посебно захваљујући савременим начинима медицинских достигнућа. Трансплантација органа спада у одговорност здравога према оболеломе. Другим речима, ова терапеутско-људска појава ће се најбоље сагледати из болесничке постеле или са становишта онога који је захваћен одређеном болешћу коју је могуће уклонити једино трансплантацијом. Једна од димензија црквеног живота и односа је била да је човек онолико човек колико препознаје другог у себи. Друга,

дубља мера је, да је човек онолико човек колико себе види у другоме. Према томе, мерењем било којих од ових димензија сећамо се заповести Господње која нам указује да нема веће љубави у благодатном давању од оне да неко положи свој живот за ближњег свога. У тој исцрпној мери огледа се и завештање људских органа.

■ Да ли Црква блајосиља да се православни хришћани укључују у ове хуманитарне акције, може ли верник поштом доброволној даваоца органа да завешта своје органе који после његове смрти могу бити пресађени у тело друге особе?

-Потребу завештања органа треба посматрати у контексту доброволног даваоца крви. Због чега би требало правити уопште разлику изме-

У тренутку земаљске смрти људска душа постаје разлучна од тела. Дух се враћа Животодавцу, а распаљиво тело земљи. Претходним „позајмљивањем“ одређеног органа суштински се не мења ништа у опипљивом односу онога који напушта овај свет и сели се „Богу на истину“

ЦРКВА БЛАГОСЛОВИ ТРАНСПЛАНТАЦИЈУ

Потребу завештања органа треба посматрати у контексту добровољног даваоца крви. Због чега би требало правити уопште разлику између драгоцене органске течности са било којим органом који егзистира помоћу крви. Несумњиво је да је благослов Цркве ту најприсутнији и најблагодатнији

ђу драгоцене органске течности са било којим органом који егзистира помоћу крви. Друго, проблем трансплантације не треба посматрати ни са гледишта здравог човека, него управо обратно! Са позиције онога који вапије за помоћ било то да нам је родитељ, дете или сродник, било да нам је нека непозната особа. Несумњиво је да је благослов Цркве ту најприсутнији и најблагодатнији. Знамо да се најчешће трансплантација врши над органима срца, бубрега и јетре. Замислите сада с једне стране могућност успешног пресађивања бубрега човеку који проводи као болестан 20-30 сати недељно са иглом у вени чекајући филтрирање крви (дијализа), а са друге могућност враћања истог у здраво стање једном хируршким интервенцијом.

■ **На који начин Црква може допринети бољем разумевању, већој обавешћености и поверењу у трансплантацију органа чиме се омогућава животи другом, тешко оболелом човеку (за јетру, срце што је уједно и једина мейода лечења)?**

- Првенствено, доприноси се разложном схватању таквог стања. Трансплантација се чини искључиво када се тело налази у стању можда не смрти, односно када можда стабло не функционише јер се у њему налази центар за дисање и рад срца који су најелементарнији услов живота. Медицинским прегледом се тачно може утврди да не постоји никаква можда активност. Највиднији је то код коме где се утврђује живот и ту нема речи о могућој трансплантацији нити угрожавању живота потенцијалном завештању органа. Шансе да се добије орган су 20 пута веће него да се дарује орган у стању смрти.

Сваком вернику је посебно знано да се упокојени полаже у гроб те да се тело враћа земљи којој и припада од општег васкрсења мртвих. Благовремено узимање органа и пресађивање у другу особу је двострука радост: прва је што се на најпрактичнији начин показује мера наше добродетељи, а друга је што ће тај орган дати нови животни импулс некоме ко ће са њим наставити живот, Богу бити благодаран, и молити се за дародавца надомештених година његовог живота.

■ **Медицина и Закон кажу да после узимања органа и шкива шело није наружено. Бој је дао лекаре и медицинска знања да се нађу као посредници између небеске и земаљске помоћи оболелом човеку. Да ли је неопредивост мртвог шела преграсуда с хришћанској млединшћ?**

- У физичком смислу мала је разлика између трансплантације и обдукције (судско медицинске или патоанатомске) или било које друге виталне операције. Обдукција се изводи ради утврђивања узрока смрти, да би се открила да ли постоји наследна или друга, по породици покојника веома значајна болест, коју би у будућности чланови породице могли предупредити. Колико људи кроз операције остају без оболелих екстремитета и унутрашњих органа па никоме не пада на памет да постављају питање „људске естетике“ - зашто би га постављани пред овом мером? Медицина и лекари су живо и благодатно средство испружене Божје руке

које, по мени превазилази сваки други људски посао. Ја га понекад не разликујем од олтарског саслуживања. Зато је у речнику и данас остао назив за лечара - видар, а за помоћно особље - сестра.

■ **Како се боришћи против преграсуде да трансплантација органа може променишћи људску шиху (поједине сектше заговарају шезу да заједно са органом један део душе бива усађен код примаоца органа)?**

- Они који су подложни предрасудама и без овог питања имају безброј тема за сумњичавост и несигурност, а секте на дрскост. Најсрећније решење за све је ући у суштину и указати на вредност која произилази из завештања, а то је истински хришћански поступак који пројављује племенитост. Имам у личном животу неколико људи који су живи захваљујући туђим бубрезима, јетри и посебно срцу које им бије у грудима. Датум операције им је нови рођендан који је из темеља променио њихов начин живота. То су људи пуни доброте и жеље да се и они одуже некоме кога никада нису срели у животу, а посебно некоме из свог окружења. Срце је најчуднији орган који зачиње у фетусу после свега 18 дана од зачећа, а када човек бива схрањен, последње иструли од меког људског ткива. Зато је оно саборно сочиво свега материјалног и духовног у човеку. Оно је гнездо наше душе док је мозак само „инструмент“. И за бубреге је знано следеће: у молитви крштења обраћамо се Господу који све тајне људског срца и бубрега зна. Молитвом се изражава на тај начин нешто што је најдубље у људском организму. Просто је запањујуће колико је то све било познато у црквеној вековној пракси. Нису случајно носиоци црквеног живота у одређеном времену (Св. Василије Велики, Св. Јован Златоусти, у српском народу Св. Сава) били истовремено и они који су предњачили по устројству најсавременијих болница своје савремености. Фрапантно је сведочење средњовековних светогорских монаха о познавању медицине свога времена које мало зао-

стаје за савременим искуствима медицине (рукопис пронађен у Кирило-белозерском манастиру из 1427.г.)

■ **Изједначавање смрти мозга са смрћу човека ошћара дилеме. Шћа се доћћа са душом човека коме је дијатностицирана смрт мозга или с душом човека коме су непосредно после смрти извађени орћани како би били имплантирани у шело некој друћој човека, шћо пракћично значи да ће настћавишћи да живи као део друћој орћанизма? Да ли је орћан даваоца, пренесен у друћо шело само физичка замена за орћан примаоца, или је и носилац одређених информација и програма? Присушћи су велики шћихови који се односе на завешћћање орћана.**

- Искуство говори да постоји и клиничка смрт. Али стање можда не смрти искључује сваку сумњу у биолошки живот човека. Организам у таквом стању без апарата је дефинитивно мртав за пет минута. Душа у овом случају не искључује тело, нити тело душу, нити условљава неким посебним разлозима који би се косили са трансплантацијом. Завештани орган је само физичка замена за орган примаоца било да се ради о више или мање виталном органу. Ту се не нарушава легитимитет личности. Поредак ствари у Цркви је познат: код трансплантације се има у виду биолошко пресађивање органа. Друго је питање биоинжењеринга и генетских модификација и куда нас води таква врста научног искушења. Али је проблем код трансплантације објективнији јер трансплантат често зна да буде као страна тело и да га потребни организам не прима лако и једноставно, а чести су случајеви да га одбаци.

■ **С сћановишћи хришћанској морала човек је бесмртћно биће које шћежи вечном живишћу. Како шћумачишћи прейорук Цркве да пресађивање не сме да мења, унижава или ућрожава биолошки или духовни идентитет примаоца?**

- У тренутку земаљске смрти људска душа постаје различна од тела. Дух се враћа Животодавцу, а распаљиво тело земљи. Претходним „позајмљивањем“ одређеног органа суштински се не мења ништа у опипљивом односу онога који напушта овај свет и сели се „Богу на истину“. Унутрашњост мењања било ког органа не нарушава никакав људски изглед. Узмимо још један пример! Уобичајено је пресађивање коже приликом тешких кожных рана и опекотина. Ако је спасавање људског живота због тога у питању, у том случају нико није никада постављао питање нарушавања спољашњег изгледа човека. Етички су строго контролисане операције мутилантних мера, тј. вођење рачуна да се приликом таквих радњи над оболелом личношћу не угрожава и унаказује његово сопствено тело.

Ако би тражили опасност у свему овоме, она је једино могућа у злоупотреби оних који би евентуално својом несавесношћу могли да тргују са људским органима. Резултате таквог криминалног акта би требало прописно кажњавати, а надзор државних институција за здравство би морао по овом питању да буде најбуднији и најригорознији, наравно ако постоје одређене сумње.

Славица Лазић

У општини Вождовац 9. јуна у 13 часова одржаће се трибина – предавање на којој ће гостовати лекари Војно медицинске академије у Београду. Они ће говорити о трансплатацији органа као врху медицине али и о заблудама који прате овај чин. Заинтересовани ће моћи да постављају питања а биће организовано и уписивање у доноре и добијање донорске картице

„Шумице“ прославили своју славу

Центар за културу и спорт „Шумице“ обележио је у понедељак, 24. маја 2010. године, своју крсну славу Светог Ђирила и Методија. Поред руководства „Шумица“ и уз саслужење свештеника СПЦ прослави је присуствовао др Драган Вуканић, председник општине Вождовац.

Истог дана отворено је и 8. традиционално републичко такмичење МАЛИ ВИРТУОЗ за ученике I, II и III разреда нижих музичких школа Србије.

ГАЛА КОНЦЕРТОМ ОБЕЛЕЖЕН 36. РОЂЕНДАН ЦЕНТРА „ШУМИЦЕ“

У суботу, 22. маја 2010. године, Центар за културу и спорт „ШУМИЦЕ“, је Гала концертом оперских арија и соло песама, обележио свој 36. рођендан.

У Свечаној Сали Центра, уз клавирску пратњу Маистра Миодрага Јаноског, наступили су наши реномирани оперски уметници: Ана Петровић сопран, Ана Лачковић мецосопран, Војислав Спасић тенор и Томислав Витаз, баритон. Концерту је поред бројних званица присуствовао и Амбасадор Јапана у Србији Тошио Цунозаки са супругом.

На концерту су изведена дела П.И. Чајковског, де Фаље, Ђузепе Вердија, Жоржа Бизеа и других великана светске музичке уметности.

Новак Станишић

председник
Управног одбора
Центра
за културу
и спорт
„Шумице“

Поносан сам што је наш центар у рекордном времену после смене власти постао оаза Вождовца и Београда, а и зато што ће ускоро постати прави европски центар културе и спорта - каже Станишић

ВРАТИЛИ СМО СЕ НА КУЛТУРНУ И СПОРТСКУ МАПУ БЕОГРАДА

Новак Станишић, који је у својој својој досадашњој каријери постигао запажене резултате из области културе и менаџмента, сада обавља функцију председника Управног одбора Цетра за културу и спорт „Шумице“. За наше новине говори о позитивним утицијима везаним за ново радно место на коме је за месец дана стекао нова радна искуства и много тога, са својим сарадницима, започео.

■ *Шта бисте истакли као свој најбољи резултат на овом радном месту?*

Поносни смо на чињеницу да смо Центар за културу и спорт „Шумице“ у рекордном року вратили на културну и спортску мапу Београда и Србије. У прва три месеца нашег руковођења и пословања успели смо да комплетно реорганизујемо финансијско пословање, да направимо велике уштеде и да измиримо скоро све велике наслеђене дугове.

■ *Грађани могу да примеће да сте се потрудили да средиште саму зграду, иако није још увек све завршено.*

Такође смо успели да сами и без икакве помоћи са стране, реконструишемо поједине делове Центра. Организовали смо преко седамнаест пројеката из културе, од програма за најмлађе узрасне основних школа, па све до солистичких концерата наших најуспешнијих уметника који су своје каријере већ увелико обогатили наступима у Европи и свету.

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ И СПОРТ
ШУМИЦЕ

www.sumice.org.rs

■ *Шта је ново што се ти чини садржаја?*

У сарадњи са музичким и ликовним удружењима Србије, покренули смо нове пројекте у сфери образовања.

■ *У овом месецу сте нам се похвалили постојећим највишим дијалогичким предстванима и прославом рођендана Центра?*

До сада су нам у званичним посетама били амбасадори Сједињених Америчких Држава, Народне Републике Кореје и Јапана, са којима смо договорили будућу сарадњу. Гала концертом оперских арија и соло песама смо, 22. маја, прославили тридесетшест рођендан Центра. Поносан сам што је центар „Шумице“ већ сада постао оаза Вождовца и Београда, а такође и зато што ће у скороје време постати прави европски Центар културе и спорта.

Марија Вукмировић

Јапански амбасадор посетио „Шумице“

го на реализацији пројеката из области културе и образовања, као и професионалној организацији великих спортских манифестација и музичких догађања.

Амбасадор Цунозаки је посебно поздравио залагање Центра у пројектима за основце и средњошколце, имајући у виду да само у општини Вождовац постоји 21 школа.

Током срдечног разговора са јапанским амбасадором, којем су присуствовали и потпредседник Српске напредне странке

Небојша Стефановић и директор Центра Снежана Жугић, договорена је сарадња у заједничким пројектима из области културе и спорта.

Веома је лепо што постоји овакав центар са неколико сала за спортове и концерте. Ово је простран објекат који пружа многе могућности. Мислим да људи из овог дела града због тога имају среће. Желео бих да заједно организујемо неке спортске и културне догађаје који су повезани са Јапаном – рекао је амбасадор Цунозаки.

КЊИЖЕВНИ СЕРИЈАЛ "САВРЕМЕНИЦИ"

„НЕВИДЉИВИ“ ГАТАЛИЦА

Гост књижевног серијала "Савременици" који улази у трећу годину постојања током којих су гости Вождовчана били највећи живи српски књижевници и песници, био је Александар Гаталица, књижевник из Београда који је објавио 11 књига од којих је највећу пажњу читалачке публике изазвао роман "Невидљиви" о коме је било речи 18. маја у свечаној сали Општине Вождовац.

Писца је представио уредник и модератор серијала Драган Драгојловић, истакавши да је Гаталица добитник највећих књижевних награда - Милош Црњански, Андрићеве награде и награде Стеван Сремац. Гаталица је прозни писац, широке културе, који читаоца свог романа води кроз историју уметности XX века, конципирајући свој роман у 33 писма. Имена уметника из домена сликарства, књижевности и музике су стварна, само је главни јунак романа др Димитрије Герасимовић измишљен а главни ток приче је - могу ли се уметници "стварати" невидљивим путем, може ли се режирати њихово опстајање на културној мапи зато што то држави треба? А на питање - да ли су уметници свесни те мреже подршке ствараоцима и постоји ли заиста диригована историја савремене уметности или све то тек пука шала писца, Гаталица одговара питањем: где је граница до које друштво треба да помаже уметност, треба ли је пустити да живи или умре без друштвене подршке? И друга теза о којој ваља разговарати са публиком је наглашен раскол између модерног уметника и публике тј. у којој мери комуницирамо са делима? Да ли су уметничка дела 21. века сезонски хирови или имају универзални карактер? Роман "Невидљиви" говори својом псеудоисторијском причом о томе да је историја европске уметности пројектована а да су писци направљени. А када их направите - постају стварни!

Кроз причу о овом занимљивом делу и роману госте књижевне вечери је водио критичар Младен Весковић. У дијалогу са аутором који је уследио после читања одломака из романа, дошло се до закључка да се уметност мора подржавати и да нема јавне промоције уметничког дела без подршке друштва.

С. Лазић

Његова Екселенција, амбасадор Јапана у Србији, господин Тошио Цунозаки, посетио је Центар за културу и спорт „Шумице“, на позив Новака Станишића, председника Управног одбора Центра.

Амбасадор се упознао са постојећим капацитетима установе и актуелним програмима из културе, образовања и спорта.

Његова Екселенција се похвално изразила о досадашњем раду Центра и чињеници да се за кратко време постигло мно-

ВОЖДОВАЧКИ ДАН ИЗАЗОВА

Акцију је испред општине Вождовац организовао Горан Ускоковић, члан Општинског већа задужен за спорт

Традиционална и међународно призната манифестација Дан изазова одржана је у среду 26. маја 2010. године на Вождовцу. Тим поводом у Центру за културу и спорт „Шумице“ организовано је такмичење у кик боксу.

Мечеви су одржани у кадетској, јуниорској и сениорској селекцији, а такмичили су се чланови теквандо клуба „Бањица“, „Београд“ и „Вождовац“. За најбољег сениора проглашен је Борис Зла-

тановић из теквандо клуба „Београд“.

Међу сениоркама најуспешнија је била Светлана Филиповић из теквандо клуба „Бањица“, док је Милош Петковић, члан теквандо клуба „Вождовац“ био најбољи јуниор. Потом је одржана демонстрација рада на фокусерима и техникама разбијања дасака. Акцију је испред општине Вождовац организовао Горан Ускоковић, члан Општинског већа задужен за спорт.

НАША ОПШТИНА СУОРГАНИЗАТОР ВЕЛИКОГ ДОГАЂАЈА

СВЕТСКО ПРВЕНСТВО ТЕНИСЕРА НОВИНАРА НА ВОЖДОВЦУ

Према првим најавама очекује се долазак више од 300 представника медија из целог света, што свакако представља посебан изазов, како за организаторе тако и за домаћине, у овом случају СЦ Вождовац и општину Вождовац, али и прилика да се гостима из свих крајева света Београд покаже онакав какав заиста јесте, гостољубив и увек отворен за нова пријатељства и сарадњу.

Председник општине Вождовац др Драган Вуканић са задовољством је у првим прелиминарним разговорима са представницима УНС (Чедомиром Шошкићем и Синишом Стојановићем) и директором СЦ Вождовац Предрагом Перуничићем изразио задовољство одлуком да се шампионат игра на тениским теренима спортског центра на Бањици и да општина Вождовац буде домаћин оваквом спортском, и не само спортском догађају.

- Бити домаћин оволиком броју еминентних новинара из иностранства и искористити прилику да им се омогући да се из прве руке упознају са нашим традиционалним гостопримством, да се колико-толико поправи слика Србије у свету, да се представимо као добри организатори, зар треба има-

У организацији Удружења новинара Србије, Тениског савеза Србије и Туристичке организације Београда, а у сарадњи са општином Вождовац и Спортским центром Вождовац на Бањици, од 15. до 23 августа ове године одржаће се 33. Шампионат света у тенису за новинаре

ти већи мотив - биле су прве речи председника општине после првог састанка са новинарима, члановима УНС.

Задовољство није крио ни директор СЦ Вождовац Миодраг Перуничић, који је у спортској каријери прегрмео на стотине спортских догађаја, али је сада добио прилику да се потврди као домаћин и организатор.

- Учинићемо све да се гости осећају као код своје куће. Кроз целу моју каријеру новинари су ме пратили са трибина, ето, дочло је време да на једном догађају и ја пратим новинаре са трибине. Нисам стручњак за тенис, али ћу заједно са својим сарадницима учинити све да се ово такмичење запамти и да сви упамте Београд и Бањицу за сва времена, и они који су победили, и они који су само уживали у чарима нашег главног града. Иначе, новинарско првенство се игра у неколико старосних категорија, у синглу у мушкој и женској категорији, предвиђено је и такмичење дублова, а организатору се већ стигле пријаве и из најудаљенијих крајева, из Аустралије, Канаде, САД и Јужне Африке. Хотел Славија Лукс је место где ће одсести сви такмичари, а поред обавезног играња од првог кола, у плану је уз помоћ Туристичке организације Србије и Београда, наравно и општине Вождовац, обилазак културно-историјских споменика од Калемегдана до Авале, пријем у Белом Двору, вожња бродом Дунавом, пасуљ и риблиа чорба.

У знак добре сарадње председник општине др Драган Вуканић је гостима из УНС уручио монографију Вождовца, а за узврат је, од дугогодишњег познатог спортског коментатора и некада директора и главног и одговорног уредника Борбе Чедомира Шошкића добио на поклон монографију новинске куће Борба, књиге која је награђена годишњом наградом Удружења новинара Србије.

На крају треба додати, иако се програм свих седам дана још коригује и исправља, да ће у понедељак, 16. августа, на СЦ Вождовац на Бањици такмичење отворити председник ТСС Слободан Живојиновић и наш најбољи пливач свих времена Милорад Чавић, а председник општине Вождовац др Драган Вуканић ће као домаћин имати прилику да угости и градоначелника Београда, Министра за спорт, Министра за културу и медије, као и остале важне личности Србије и Београда.

